

Sensorveiledning til hjemmeeksamen i HIS2131 høst 2020

Diskuter kontinuitet og endring i den politiske kulturen i Norge og på Island i høymiddelalderen (ca. 1100-1300), og drøft forskjeller og likheter mellom utviklingen i de to områdene.

Kurset har tatt opp politisk kultur i Norge og på Island i sin videste form i perioden ca. 750-1300. Med termen politisk kultur siktes det bl.a. til ritualer som gaveutveksling, alliansedannelse gjennom vennskapsbånd og ekteskapsinngåelse, lojalitet og herskerideologi. Kandidaten bør drøfte kontinuitet og endring i den politiske kulturen i Norge og på Island i høymiddelalderen og påpeke likheter og forskjeller i de to områdene. Kontinuitet og endring vil være en diskusjon om hva som endrer seg, på hvilken måte og hvor mye. Her bør svaret ikke være et enten-eller, men en drøfting av begge aspekter. I kurset har vi vektlagt kontinuitet mer enn det som er vanlig i middelalderhistorie (f.eks i HIS1110/1200). Når det gjelder sammenlikning av Norge og Island, finnes det ulike synspunkter på hvorvidt de er kontraster eller har en nokså parallell utviklingsbane. Dessuten bør den tette samhandlingen mellom områdene være relevant.

Kandidaten bør kjenne hovedtrekkene i den historiografiske debatten, særlig angående statsutviklingen. Kandidaten kan selv vektlegge, fremheve og drøfte enkelte selvvalgte aspekter, men bør vise ikke bare fokusere på bare ett område. Kandidaten kan drøfte utviklinger og endringer angående konfliktløsningsmåter, hvordan makten ble bygget opp først nedenfra gjennom vertikale vennskapsbånd og senere religiøs-ideologisk legitimert gjennom kirken og forestillingen av kongen av Guds nåde. Kandidaten bør kunne henvise til relevant faglitteratur fra pensumet. Det vil være en fordel hvis kandidaten også kan henvise til teoretisk litteratur og modeller, f.eks. Marshall Sahlins «Big man» og «Chief» og Sverre Bagges beskrivelse av utviklingen fra et «førstatlig» til et «statlig» samfunn.

En fremragende oppgave (A) oppfyller særlig høye krav til problemformulering, teoretisk og metodisk styrke. Den har et avklart forhold til tidligere forskning og inneholder originale bidrag. Strukturen er god, språkføringen sikker og det er en skikkelig referansestil. Oppgaven vitner om at kandidaten et inngående og nyansert kunnskap om emnet og svært gode kvalifikasjoner for selvstendig arbeide. En meget god oppgave (B) har klare problemformuleringer og avgrensinger. Den oppfyller relativt høye krav til teoretisk og metodisk refleksjon, og viser relativt god kjennskap til og refleksjon over tidligere forskning. Framstillingen er ryddig og

språkføringen stødig. Kandidaten viser meget god vurderingsevne og selvstendighet. En god oppgave (C) er et godt og vederheftig stykke håndverk, men med relativt mindre originalitet og perspektivering. Problemformuleringen er relativt presis, og den metodiske gjennomføringen har en viss stringens. Kandidaten viser god vurderingsevne og selvstendighet på de viktigste områdene. En nokså god oppgave (D) har en mindre presis problemformulering, og viser en moderat evne til teoretisk og metodisk refleksjon. Den viser en viss kjennskap til refleksjon og refleksjon over tidligere forskning, og tilfredsstillende moderate krav til klarhet og systematikk. Oppgaven oppfyller bare beskjedne krav til originalitet. En tilstrekkelig oppgave (E) lider av vesentlige svakheter med hensyn til problemformulering og tilskjæring. Den avslører betydelige svikt i omgang med kildene og/eller i analysene. Framstillingen er preget av uklarheter og/eller mangel på systematikk. Tross sine mangler har den enkelte kvaliteter som lærestykke for kandidaten og ved at den bringer fram materiale av faglig interesse. Prestasjonen tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer. Oppgaven er ikke bestått (F) hvis den ikke tilfredsstillende de faglige minimumskravene. De legges særlig vekt på alvorlige mangler ved problematisering, analyse, dokumentasjon og språkføring.